

זה בורר פרק שלישי סנהדרין

גה א ב מיי פ"ג מהל'
עדות הלכה ו סנה
לאוזן רעו טו"ש' ח"מ
סומן לג ספיק ג :

ג נ ב מיי"ט סה הלכה יב
טו"ש'ט טס ספיק ז :
ג נ ד מיי"ט טס הלכה יא
טו"ש'ט טס ספיק ו :
נח ה מיי"ט טס הל' יד
טו"ש'ט טס ספיק ט :

ג נ ו מיי"ט פ"ג מהלכות
לכנ הלכה ג סנה
לאוזן רלה טו"ש'ט י"ד
ס"ט טעג ספיק ד וס'
טעל ספיק ד טו"ש'ט
ס"ט פ"ג נ טו"ש'ט ה :

ס ו מיי"ט פ"ג מהל'
אירוח הלכה ג סנה
טעין מח טו"ש'ט אר"ט
טס וס' נ ו :

סא ח מיי"ט טס פ"י
הלכה יא סנה ג סנה
טו"ש'ט אר"ט ס"ט י"ד
ספיק ז :

סב ו מיי"ט פ"ג מהל'
עדות הלכה יג סנה
לאוזן רעו טו"ש'ט ח"מ
סומן לג ספיק ח :

[טו"ש'ט טס' גיטין יז.
ד"ה ספיק]
סג י ב מיי"ט טס הל' ז
טו"ש'ט טס ספיק ד
טו"ש'ט :

סד ל מיי"ט פ"ג מהל'
גירושין הלכה י"ז
סנה טעין מח טו"ש'ט
אר"ט ס"ט קל ספיק י :

רבינו חננאל

אחי אביו בן אחות חמי
ובו: רב איקלע לפיזון
ניולי בעי מיניה מרי
שיעיד אדם לאשת
חורגו א"ל בסורא אמרי
בעל כאשתו בפומבדיתא
אמרי אשה כבעלה
לכומר עדותו פסילה.
מנא לך דכתובי עדות
אחי אביך לא תגלה אל
אשתו אל תקרב דודתך
היא מיכן שהאשה
כבעלה. רב נפק למתרי
משכני לר' חייא רבה
עבר בחדר בחד ואשת
ר' יוחנן יתיב מקמי
חנינן חורג לבדו בעל
חורגו מרי בעל
חורגתו מהו אשה
כבעלה הבעל כאשה.
וקמה אשת חורגו
כחורגו. ר ה ב ע ל
כאשת. ר ב ס ד א
כעו משה שירא
בני באשת פתח*
* מכלן עד יוש דף
כ"ט ע"א תכ ככ"י

הנהרות הב"ה
(6) רש"י ד"ס ואין
מטמא וכו' כהן הוא וכו'
הוא וכו' על הטומאה
ואות ל"ג (3) טומאה
הס' כ"ג: ר"ה א"ר
ולאו דוקא גמי. כ"ג
ובכ"מ דף יח פ"י רש"י
לשדיו דזה קמי אמי
כמוס דלין כוסין ואתה
לשמה לו אשעי דכתוב
לה יטמא משה הוא ע"ש:
(ג) ד"ה בשלוח תהי וכו'
בני ממלין הס' דאח"כ
ז"ל ד"ה וסיה לא תגיד
והיינו וכו' וסיה לחורגו
הס' דאח"כ ז"ל ד"ה
ומני גיסו דקתמי וכו'
עד תשעה סוין כס"י
דאח"כ ז"ל ד"ה גיסו
לכדורו לנעיד לו הס' ד
דאח"כ ז"ל זכו וכו'
אמר וכו' דקתמי גיסו
כבר וכו' הס' דאח"כ
ז"ל ד"ה אלא חורגו :

גיסו לבדו וכ"ש חורגו. אינם שוים דחורגו לבדו למעוטי בכו וחסנו
וגיסו לבדו לא למעוטי בכו דהא בריתא ר' יוסי היא אלמא
תשיב בעל אחות אמו והיינו בן גיסו ולא אחא למעוטי אלא חתנו
כדפי' הקונטרס ומדמסק' דהלכה כר' יוסי דגיסו לבדו למעוטי חתנו

יש לדקדק כ"ש שנים הנשואים שתי
בנות אחיות או בנות שתי אחים דכשרים:

והא מדרו רבי אלעזר במזויף
מתוכו. מדמסור ליה אביו

הכי משמע דס"ל כרבי אלעזר דלמור
פירי מסורה כרתי אלמא קסבר אביו
כחז לאחד ומכר לאחר זה שמסר זה
קנה דהכי א"ר אלעזר בסוף מי שסיה

כשוי (כתובות 97 ד: ושם) וסימה הא
אביו הוא דלמור בפ"ק דב"מ (97 יג.
ושם) עדיו בתמוזין וכן לו וי"ל

דהיא דלמור לאחר מיירי בצ' שטרות
היוצאים ביום אחד שזמנם שזה דכיון
ללא מוכח מתוך השטר איזה קדם
לא שייך למימר עדיו בתמוזין וכן לו
ואוליין בטר מסורה אכל היכא דמתוך
השטר מוכח איזהו קדם עדיו בתמוזין
זכין לו ואפילו נמסר לבסוף* :

דברי

אמרן אלא לאפקוי מינה אבל לעיולי לה לא מהימן ולא היא שגא לאפקוי
ולא שגא לעיולי לא מהימן מאי דעתך כדאמר ר' חייא בר אמי משמיה דעולא
*אשתו יארוסה לא אונן ולא מטמא לה וכן היא לא אוננת ולא מטמאה לו
ימתה אינו יורשה ימת היא גובה כתובתה התם בשארו תלה רחמנא
אבתי לאו שארו היא הכא משום איקרובי דעתא הוא והא איקרבא
דעתיה לגבה : חורגו לבדו : ת"ר חורגו לבדו רבי יוסי אומר גיסו ותניא

איך גיסו לבדו ר' יהודה אומר חורגו מאי קאמר אילמא הכי קאמר חורגו
לבדו והוא הרין לגיסו ואתא ר' יוסי למימר גיסו לבדו והוא הרין לחורגו
אלא מתני' דקתני גיסו הוא ובנו וחתנו בני לא ר' יהודה ולא ר' יוסי ואלא
הכי קאמר חורגו לבדו אבל גיסו הוא ובנו וחתנו ואתא ר' יוסי למימר
גיסו לבדו אבל חורגו הוא ובנו וחתנו ואלא הא דתני ר' חייא שמונה אבות
שהן עשרים וארבעה כמאן לא כר' יוסי ולא כר' יהודה אלא הכי קאמר
חורגו לבדו אבל גיסו הוא ובנו וחתנו ואתא ר' יוסי למימר גיסו לבדו וכ"ש
חורגו ומתני' ר' יהודה ברייתא ר' יוסי אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי
יוסי והיא מתנתא דהוי חתימי עלה תרי גיסי סבר רב יוסף לאכשורה דאמר
רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יוסי אמר ליה אב"י ממאי דרבי יוסי
דמתניתין דמכשר בגיסו דילמא רבי יוסי דברייתא דפסיל בגיסו לא ס"ד
דאמר שמואל כגון אנא ופנחס דהיינן אחי וגמי אבל גיסי דעלמא שפיר דמי
ודילמא כגון אנא ופנחס משום דגיסו קאמר אמר ליה זיל קניה בעדי מסירה
כר' אלעזר *והאמר רבי אבא למודה רבי אלעזר במזויף מתוכו שהוא פסול
א"ל זיל לא שבקי לי דאותביניה לך : ר' יהודה אומר כו' : א"ר תנחום א"ר
שבאלא אמר ר' ברונא אמר רב הלכה כרבי יהודה רבא אמר ר"נ אין הלכה
כרבי יהודה וכן אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן אין הלכה כר' יהודה
איכא דמתני לה להא דרבה בר בר חנה אהא את זו דרש רבי יוסי הגלילי
*ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם *וכי תעלה על
דעתך שאדם הולך אצל שופט שלא היה בימיו אלא זה שהיה קרוב ונתרחק
אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן הלכה כר' יוסי הגלילי בני חמוה דמר עוקבא

גוילי קלפים : **כאשת חורגו** . על ככסי מלוג שלה בהשפטה עם
אדם מן השוק ובכסי שאר קרובים לא איבעי להו דכיון דבניהם פסולין
לו והוא להם פסול חף לגשים לפי שהבנים ראויין לירש את אמן אבל
חורגו דבנו כשר מיבעי' לן כאשתו : **בעל כאשתו** . ואשה כבעלה והרי
תורה אור הוא כאלו חתמה ותמן (97 כז:) חמיו

פסול קרוב הוא : **אחי האם** . בן שיט
לבעל אמו מאשה אחרת פסול לו מפני
שהוא אחי ארמו : **אביו חתן ואביו בלה** .

בן רחובין רחובין ושמשון בכך ובשרין
נתקרבו רחובין ושמשון בכך ובשרין
לנעיד זה לזה בכל עדיות ולא אמרינן

בשביל בכו שנתקרב רחובין לשמשון
נפסל רחובין לשמשון : **ולא דמו** .
רחובין ושמשון להדי : **אלא כי אכלא**
לדנא . כגמפיה שאינה דומה לחבית :
לאפקוי מינה . לחוב לה ולחיות לבעל

דינה דקרוב לא הוי כל זמן שלא נשאה
ומיהו לעיולי לה לא מהימן דלדעתא
דיריה קעביד : **מאי דעמיך** . ללא
תשבת ליה קרוב : **לא אונן** . אם מטה

אינו נאסר בקדשים מחמת חגינות :
ואין מטמא לה . אם (6) כהן הוא ואי
ל"ג אינה מטמאה וכן היא אינה
נאסרת בזניניות מיתכו בקדשים ואינה

מטמאה אינה מלווה להתעסק בו
ואידי דתניא לא חוננת תנא ולא
מיטמאת (א)אלאו דווקא דקשים דכונה
לא חזורה על הטומאה : **גובה**
כחוננה . בדכתב לה מן האירוסין

מוקמינן לה בשנים אחרין (ב"מ 97
יח.) והא דקתני לא מטמאה לה קא סמכת
ואמרת לאו קרוב הוא : **הסס** . גבי
טומאה וירשה : **בשאריו חנה רחמנא** .

כדכתב (ויקרא כה) כי אם לשאריו
הקרוב ואמר מר (יבמות 97 כז:)
שאריו זו אשתו וכן מירשת הבעל
לשאריו הקרוב אליו מירשתהו וירש
אשתו מיוכן שהבעל יורש את אשתו

בשם וכולין (ב"ב ד' קט:) (א)גיסו לבדו
אבל בכו וחסנו כשרים לגיסו ורבי
יוסי פליג אמתני' בתרתי חדא
דקתני מתני' בגיסו בן וחסן ופליג
נמי אבעל אחות אמו דקתני מתני'

דהוה קרוב וכן גם הוא קרוב לו דהוי
לו בן גיסו פסול הוא לו משום דליהו
לדידיה בעל אחות אמו אבל משום
קרובה דבן גיסו לא מיפסול ונפקא

מינה דמתן גיסו כשר להעיד לו
(*הוא) הרין לגיסו והיינו דקתני
בברייתא דברייתא ר' יהודה אומר

חורגו חף חורגו דמודה נמי בגיסו
ואתא ר' יוסי למימר גיסו לבדו והוא
הרין לחורגו (זהו) טס"ח א"ר כפי'

וגרחה גיסו לבדו ורבי יוסי פליג
למתניתין בחדא דקתני מתני' גיסו
קרוב

הוא גס הוא קרוב לו דהוי
לו בן גיסו פסול הוא לו משום דליהו
לדידיה בעל אחות אמו אבל משום
קרובה דבן גיסו לא מיפסול ונפקא

מינה דמתן גיסו כשר להעיד לו
(*הוא) הרין לגיסו והיינו דקתני
בברייתא דברייתא ר' יהודה אומר

חורגו חף חורגו דמודה נמי בגיסו
ואתא ר' יוסי למימר גיסו לבדו והוא
הרין לחורגו (זהו) טס"ח א"ר כפי'

וגרחה גיסו לבדו ורבי יוסי פליג
למתניתין בחדא דקתני מתני' גיסו
קרוב

הוא גס הוא קרוב לו דהוי
לו בן גיסו פסול הוא לו משום דליהו
לדידיה בעל אחות אמו אבל משום
קרובה דבן גיסו לא מיפסול ונפקא

מינה דמתן גיסו כשר להעיד לו
(*הוא) הרין לגיסו והיינו דקתני
בברייתא דברייתא ר' יהודה אומר

חורגו חף חורגו דמודה נמי בגיסו
ואתא ר' יוסי למימר גיסו לבדו והוא
הרין לחורגו (זהו) טס"ח א"ר כפי'

וגרחה גיסו לבדו ורבי יוסי פליג
למתניתין בחדא דקתני מתני' גיסו
קרוב

הוא גס הוא קרוב לו דהוי
לו בן גיסו פסול הוא לו משום דליהו
לדידיה בעל אחות אמו אבל משום
קרובה דבן גיסו לא מיפסול ונפקא

מינה דמתן גיסו כשר להעיד לו
(*הוא) הרין לגיסו והיינו דקתני
בברייתא דברייתא ר' יהודה אומר

[גבי ויבמות
יח:]

[שמידין קני
יח:]

[ג' הערוך
אובלי פירוש
חוליה כסוי
הכניות שאין
בכסדין חף
הנחה בלדך]

[כ"ח יח.
ע"ש צ"ע]
יבמות כ"ח
ע"ש מג: ע"ש
כתובות נ"ג.
ע"ש פסק:

[גיטין ד. ידף
י"ב כ"ב ק"א]

[כ"ח מ"ז]

[כ"ח כ"ז ע"ש
קידושין כ"ו
ע"ש]

[כ"ח ע"ש
יחא להק
שמי חיות]

[אחי האם
מיבעיא כ"ז]

